

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Μαΐου 2006

με την οποία επιτρέπεται στη Λιθουανία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 21 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(2006/388/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 27,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να παρέχει τη δυνατότητα σε οποιοδήποτε κράτος μέλος να λαμβάνει ειδικά μέτρα, κατά παρέκκλιση της εν λόγω οδηγίας, με στόχο την απλοποίηση της διαδικασίας επιβολής του φόρου ή την αποτροπή ορισμένων τύπων φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής.
- (2) Με επιστολή που πρωτοκολλήθηκε στη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής στις 28 Ιουνίου 2005, η Δημοκρατία της Λιθουανίας (εφεξής «Λιθουανία») ζήτησε να της επιτραπεί η λήψη ειδικών μέτρων παρέκκλισης από το άρθρο 21 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.
- (3) Σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, η Επιτροπή ενημέρωσε τα άλλα κράτη μέλη, με επιστολή της 22ας Αυγούστου 2005, σχετικά με το αίτημα που υπέβαλε η Λιθουανία. Με επιστολή της 23ης Αυγούστου 2005, η Επιτροπή ανακοίνωσε στη Λιθουανία ότι διέθετε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την εκτίμηση του αιτήματος.
- (4) Το άρθρο 21 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 28ζ της εν λόγω οδηγίας, ορίζει ότι στο εσωτερικό καθεστώς ο φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) οφείλεται κατά κανόνα από τον υποκείμενο στο φόρο που πραγματοποιεί παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών.

- (5) Σκοπός της παρέκκλισης που ζήτησε η Λιθουανία είναι να μπορεί να μεταθέτει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την υποχρέωση καταβολής του ΦΠΑ στον υποκείμενο στο φόρο στον οποίο παρέχονται αγαθά ή υπηρεσίες, στην περίπτωση διαδικασιών αδυναμίας πληρωμών ή αναδιάρθρωσης υπό δικαστική εποπτεία καθώς και για τις πράξεις που αφορούν τον τομέα της ξυλείας, τις παραδόσεις απορριμμάτων σιδηρούχων και μη σιδηρούχων μετάλλων και διάφορες παροχές υπηρεσιών στον κατασκευαστικό τομέα.
- (6) Οι υποκείμενοι στο φόρο υπό διαδικασία αδυναμίας πληρωμών ή διαδικασία αναδιάρθρωσης υπό δικαστικό έλεγχο, λόγω των οικονομικών δυσχερειών που αντιμετωπίζουν πολύ συχνά δεν καταβάλλουν το ΦΠΑ που επιβάλλουν στις παραδόσεις αγαθών και τις παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούν. Ωστόσο, ο λήπτης των αγαθών ή των υπηρεσιών έχει τη δυνατότητα έκπτωσης του ΦΠΑ ακόμη κι αν αυτός δεν έχει καταβληθεί από τον προμηθευτή των αγαθών ή τον πάροχο των υπηρεσιών.
- (7) Προβλήματα ανακύπτουν στον τομέα της ξυλείας στη Λιθουανία λόγω της φύσης της αγοράς και των πραγματοποιούμενων συναλλαγών. Στην εν λόγω αγορά, κυριαρχούν οι μικρές τοπικές επιχειρήσεις, συχνά μεταπωλητές και ενδιάμεσοι, τις οποίες είναι δύσκολο να ελέγξουν οι φορολογικές αρχές. Η συνηθέστερη μορφή φοροδιαφυγής συνίσταται στην τιμολόγηση προμηθειών και στη συνέχεια στην εξαφάνιση της επιχείρησης χωρίς να καταβάλει προηγούμενος τον φόρο, ενώ ο πελάτης διαθέτει έγκυρο τιμολόγιο που του επιτρέπει να ζητήσει έκπτωση φόρου.
- (8) Ανάλογα προβλήματα μη καταβολής ΦΠΑ που έχει χρεωθεί στους πελάτες παρουσιάζει και ο τομέας της ανακύκλωσης απορριμμάτων σιδηρούχων και μη σιδηρούχων μετάλλων.
- (9) Παρόμοια προβλήματα ανακύπτουν και στο λιθουανικό κλάδο των κατασκευών, ιδίως όσον αφορά το ΦΠΑ που εισπράττουν υπεργολάβοι οι οποίοι στη συνέχεια εξαφανίζονται.
- (10) Επιτρέποντας στις φορολογικές αρχές να ορίσουν τον λήπτη των αγαθών ή των υπηρεσιών ως υπόχρεο του ΦΠΑ στις προαναφερθείσες περιπτώσεις, η παρέκκλιση επιλύει τα προβλήματα αυτά, τα οποία επηρεάζουν δυσμενώς τα δημόσια οικονομικά, χωρίς να μεταβάλλεται το ποσό του οφειλόμενου φόρου. Η παρέκκλιση απλουστεύει το έργο των φορολογικών αρχών όσον αφορά την επιβολή του φόρου ή την αποτροπή ορισμένων περιπτώσεων φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής.
- (11) Το μέτρο είναι ανάλογο προς τους επιδιωκόμενους στόχους, εφόσον δεν προορίζεται για γενική εφαρμογή, αλλά μόνο σε συγκεκριμένες πράξεις και τομείς που παρουσιάζουν πραγματικά προβλήματα είσπραξης του φόρου ή φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/18/ΕΚ (ΕΕ L 51 της 22.2.2006, σ. 12).

- (12) Ανάλογες παρεκκλίσεις έχουν εγκριθεί και για άλλα κράτη μέλη όπου αποδείχθηκαν αποτελεσματικές.
- (13) Η διάρκεια ισχύος της παρέκκλισης θα πρέπει να περιοριστεί στις 31 Δεκεμβρίου 2009, ώστε βάσει της εμπειρίας κατά την ημερομηνία αυτή να αξιολογηθεί αν η παρέκκλιση εξακολουθεί να είναι δικαιολογημένη ή όχι. Ωστόσο, στις 16 Μαρτίου 2005 η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας με στόχο τον εξορθολογισμό ορισμένων από τις παρεκκλίσεις βάσει του άρθρου 27 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽¹⁾. Συνεπώς, είναι αναγκαίο να λήξει η περίοδος εφαρμογής των μέτρων της παρούσας απόφασης τα οποία καλύπτονται από την πρόταση όταν η νέα οδηγία τεθεί σε ισχύ.
- (14) Η παρέκκλιση δεν έχει αρνητικές επιπτώσεις στους ίδιους πόρους των Κοινοτήτων που προέρχονται από το ΦΠΑ,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 21 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 28ζ της εν λόγω οδηγίας, παρέχεται η δυνατότητα στη Λιθουανία να ορίζει ως υπόχρεο του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) τον υποκείμενο στο φόρο λήπτη των αγαθών ή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2.

Άρθρο 2

Ο λήπτης των αγαθών ή υπηρεσιών μπορεί να ορίζεται ως υπόχρεος του ΦΠΑ στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- 1) παροχή αγαθών και υπηρεσιών από υποκείμενο στο φόρο υπό διαδικασία αδυναμίας πληρωμών ή διαδικασία αναδιάρθρωσης υπό δικαστική εποπτεία·

2) παραδόσεις ξυλείας·

3) παραδόσεις από υποκείμενο στο φόρο απορριμμάτων και θραυσμάτων σιδηρούχων μετάλλων και άλλων υλικών ανακύκλωσης αποτελούμενων από σιδηρούχα και μη σιδηρούχα μέταλλα·

4) παροχή υπηρεσιών στον τομέα των κατασκευών από υπεργολάβο προς γενική κατασκευαστική εταιρεία, άλλο υπεργολάβο ή εταιρεία που πραγματοποιεί η ίδια τις κατασκευαστικές της εργασίες.

Άρθρο 3

Η ισχύς της άδειας που χορηγείται δυνάμει του άρθρου 1 λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2009. Ωστόσο, οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 2 παύουν να ισχύουν την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της οδηγίας για τον εξορθολογισμό των παρεκκλίσεων δυνάμει του άρθρου 27 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, η οποία προβλέπει ειδικό καθεστώς για την εφαρμογή του ΦΠΑ στον τομέα αυτό, υπό την προϋπόθεση ότι η ημερομηνία αυτή είναι πριν από την 31η Δεκεμβρίου 2009.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Λιθουανίας.

Βρυξέλλες, 15 Μαΐου 2006.

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
U. PLASSNIK

⁽¹⁾ ΕΕ C 125 της 24.5.2005, σ. 12.